

وانه ۹۸ : به هه شت

ناشکراکردن ۲۱، ۲۲

له وانه یې اېرودوماند دیراسه تی دوزه خمان ته واکړد، نو شوینه یې سزادان هرگیز راناوستی. دوزه شوینیکې سامناکه، بؤ شهیتان و فریشته کانی دروست کراوه. نو شوینه یې که ده بیته هم مو وانه یې پښتانه پښت گوی د خن بچنه ناوی و جیبونو و له گه له خدا تاه تا! نو سراوی پیروز نو واده گه یې کاتی د فیرموی: هه کسپک ناوی له پرتو کی ژياندا نه دوزیتوه نو سراوه، فیدرایه دریاچه یې تاگره که! (ناشکراکردن ۲۰: ۱۵)

بې گویمان دوزه خ نو باسه سامناکه یې که واکړد دوتوانی به وردی بیری له بکاته وه. به لام نو مړو پلانمان وایه ته ماشای یې که له هره باسه سر سوړه پنه رکان بکه یې که واکړد دوتوانی بیری له بکاته وه، نو باسه ش باسی ئاسمانه یا خود به هه شت.

خه لک جوړه ها بیزوکیان هه یې سه باره ت به به هه شت و پیاو چی بکات بؤ نو هدی بچینه به هه شت. بؤ نمونه، نو وانه یې سه به ئایینه کانی پوزه لاتن باوه پیان وایه که چن به هه شتیک هه یې و پله یې خوشیان جیاوازه و نو شوینه یې هه کسپک بوی د پروا پشت به کرده و دی ده به سستی. هه ندیکې تر پیان وایه خه لک ده بیته یې که م جار به دوزه خ پروا و له پاش نو هدی قهردی گونا هه کانی دایه وه دگواریته وه به هه شت. هه ندیکې تر هه یې پیان وایه به هه شت شوینیکه خدا بؤ نو واکړد گرتوه که واکړد د سوزن له نره که ئایینه کانیان و به هه شت شوینیکه که خه لک دوتوانن بخون و بخونه و خوشی تام بکه ن. مړو بې گویمان بیزوکی زوری هه یې دهر باره یې به هه شت و چونیته یې گیشتن بؤ نو واکړد. به لام، نو هدی گرنگه لامان نو مړو نو هدی خه لکی چی بیزوکیه کیان هه یې دهر باره یې به هه شت، به لکو نو هدی خدا د فیرموی دهر باره یې له ووشه یې پیروز خوی!

به هه شت زور ناوی هه یې له نو سراوه پیروزه کانی پیغه مبه ران. پبی دوتری: ئاسمان، ته ختی خدا، جزوری خدا، مالی خدا، شوینی نیشته جیبی خدا پیروز، شاری پیروز، شاری خودای زیندو، نور شلیمی ئاسمان، مالی فریشته پیروزه کانی و به رکه که، جزوری پروه ردگار عیسا و شکومنده مزنه که ی، و مالی خه لکی خدا، نو هدی ناویانی له به هه شت نو سیه. پروه ردگار عیسا به به هه شتی دهوت، (مالی باوکم) له بهر نو هدی نو واکړد بو پیش نو هدی له دایک بیته له سه زه وی.

به کورتی، به هه شت شوینی نیشته جیبی خودایه. وه کینیمان، خدا له هه مو شوینیکه، له گه له نو واده شوینیکې دیاریکراو هه یې که پیروز و به تیشک و جوانه، زور له نسته رکان دورتر، که خدا لیبی نیشته جیبی له شکومندی خوی. نو شوینه یې که عیسی کوری بالادسترین له سه ته خته که ی دانیشتووه، له دسته راستی بالادسترین، چاوه روانه تا کو ده گه پیته وه جیهان بؤ نو هدی دادوهی بکات و نوی بکاته وه. هه روه ها، به هه شت نو شوینه یې که هه زاران و هه زاران فریشته چوار دوهی ته خته که یان گرتووه، پیکه وه له گه له نو واده لکانه یې خودا رزگاریانی کرد بؤ خوی له پښتانه خوی به رکه که، پروه ردگار عیسی مه سیح.

له کوتای پرتوکی ئینجیل، له دوو به شی کوتای پرتوکی بینین، خدا بینینیکې به خشی به قوتابی خوی یوه نا، بینینیک که واکړد شاری پیروز به هه شتی پبی نشان دا، که واکړد پروه ردگار دروستی کردوه بؤ وانه یې ناویان نو سراوه له پرتوکی ژیان تاه تا. با بخوین نو سراوی پیروز چی د فیرموی دهر باره یې شاری به هه شت.

(ناشکراکردن ۲۱) ^{۱۰} به رچ بردمی بؤ چیا یه کی گوره و بهرز، شاره پیروزه که ی پشاندام... ^{۱۱} شکوی خودای هه بو، درهوشانه وهی وه ک گرانبه هاترین بهرد، وه ک یه شب، پروان وه ک کریستال. ^{۱۲} شووره یه کی گوره و بهرز و دوازه دهر گای هه بو، له سه دهر گایه کانی دوازه فریشته هه بو...

^{۱۳} شاره که به چوار گوشه یې داندرا بو، دریزیه که ی هینده ی پانیبه که ی بو... ^{۱۴} بناغه کانی شووره یې شاره که به هه مو بهردیکې

گرانبه‌ها پزاندرابووه...^{۲۱} دوازه ده‌رگایه‌کش دوازه مروارین، هه‌ر ده‌رگایه‌ک له یه‌ک دنکه مرواری بوو. شه‌قامی شاره‌که له‌زپړی ساف بوو وه‌ک شووشه‌ی پړوشن. ^{۲۲} په‌رستگام تپیدا نه‌بینی، چونکه خوداوه‌ند خودای هه‌ره به‌توانا له‌گه‌ل به‌رخه‌که په‌رستگای ئه‌ون. ^{۲۳} شاره‌که‌ش پیوستی به‌خوړ و مانگ نیبه به‌سه‌ریدا بدره‌وشینه‌وه، چونکه شکوی خودا پروونکی کردوته‌وه و به‌رخه‌که چرایه‌تی. ^{۲۴} نه‌ته‌وه‌کان به پروونکیه‌که‌ی ده‌پړن...^{۲۵} ده‌رگایه‌کانی به‌پړوژ هه‌رگیز داناخرین، چونکه شه‌و له‌ویدا داناپه‌ت...^{۲۶} هیچ شتی گلاو ناچیتته‌ ناوی، نه‌ک ئه‌وانه‌ی قیزه‌وه‌نن و دروژنن، به‌لکو تنه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌ناویان له‌ په‌رتووکی ژیانی به‌رخه‌که‌دا نووسراوه.

(ناشکرکردن ۲۲) پاشان فریشته‌که پرووباری ئاوی ژیانی پيشاندام، پړشنگدار وه‌ک کریستال، له‌ ته‌ختی خودا و به‌رخه‌که و ^۲ به‌ ناوه‌راستی شه‌قامی شاره‌که‌دا ده‌پروت. له‌ هه‌ردوو پړوخی پرووباره‌که‌دا دره‌ختی ژیان پروابوو که دوازه جوړ به‌ره‌هم ده‌دات، هه‌ر مانگیک به‌ره‌می خوئی ده‌دات...^۳ ئیتر هیچ نه‌فره‌ت نامینیت (ئیتړ مردن نابیت، شیوه‌ن و هاوار و ئازار نامینن). **(ناشکرکردن ۴: ۲۱)** ته‌ختی خودا و به‌رخه‌که‌ش له‌ناو شاره‌که‌دا ده‌بن، به‌نده‌کانی خزمه‌تی ده‌که‌ن و ^۴ پرووی ده‌بینن و ناوی له‌سه‌ر نیوچه‌وانیانه. ^۵ له‌وی شه‌و داناپه‌ت و پیوستییان به‌چرا و پروونکی خوړ نابیت، چونکه خوداوه‌ند، خودا به‌سه‌ریاندا ده‌دره‌وشیتته‌وه و تاهه‌تایه‌ حوکم‌پانی ده‌که‌ن.

به‌و شیوه‌یه خودا شاری پیروزی به‌ یوچه‌نا نیشان دا، که‌وا ئاماده‌ی ده‌کات بو‌ئو که‌سانه‌ی پښتانه‌ی پزگاربوونیان هه‌لېژارد. له‌وکاته‌ی ئه‌مړو ماومانه، با بیربکه‌ینه‌وه له‌وه‌ی خودا ده‌یفه‌رموی له‌ وشه‌ی سه‌بارت به‌و پښتانه‌ی به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌مانبات. چوڼ ده‌توانین دلنیا بین که‌ ده‌چینه‌ به‌هه‌شت و ناچینه‌ دوزخ؟

له‌ بیرته عیسی‌ مه‌سیح چی به‌ قوتابیه‌کانی فه‌رموو سه‌بارت به‌ مال خودا و ئه‌و پښتانه‌ی به‌ره‌و ئه‌وی ده‌پروت؟ پښتانه‌ی فه‌رموو: **(یوچه‌نا ۱۴)** ^۱ دلته‌نگ مه‌بن. پشت به‌ خودا به‌هستن، پشت به‌ منیش به‌هستن. ^۲ مالی باوکم ژووری زوری لییه، ئه‌گینا پیم ده‌ووتن. من ده‌پړم تاکو شویتان بو‌ ئاماده‌بکه‌م. ^۳ جا که‌پړویشتم و شوینم بو‌ ئاماده‌کردن، دلیمه‌وه و ده‌تانبه‌مه‌ لای خوځم، تاکو ئیوه‌ش له‌و شوینه‌ بن که‌ من لیی ده‌بم. ^۴ ئیوه‌ش پښتانه‌ی ئه‌و شوینه‌ده‌زانن که‌ بوئی ده‌چم...^۵ منم پښتانه‌ی و راستی و ژیان. که‌س ناپه‌ته‌ لای باوک به‌ هوئی منوه‌ نه‌بیت.

ئوه‌ ئه‌وه‌یه که‌ عیسی‌ مه‌سیح فه‌رموو. ئه‌و خوئی پښتانه‌ی به‌ره‌و که‌سه‌یک له‌ پښتانه‌ی کوری بالاده‌سترن نه‌یات، که‌وا پزگاری ده‌ری پیروزه، هه‌رگیز ناچیتته‌ ناو حزوری پیروزی خودا! هه‌رگیز! نووسراوی پیروزی ئه‌وه‌ پاده‌گه‌ینئ کاتی ده‌فه‌رموی: ییجگه‌ له‌و پزگاربوون نیبه، چونکه ناویکی دیکه‌ له‌زپړ ئاسماندا نیبه له‌ناو خه‌لکدا درابیت، به‌وه‌وه‌ پیوست بکات پزگار بین. **(کرداری نپردراوان ۴: ۱۲)** چونکه خودا یه‌که‌ و یه‌ک ئیوانگر له‌ئیوان خودا و مرؤقدایه، عیسی‌ مه‌سیحی مرؤف، ئه‌وه‌ی وه‌ک قوربانی خوئی بو‌ هه‌مووان به‌ختکرد. **(۱ تیموساوس ۲: ۵، ۶)**

عیسی‌ مه‌سیحی ئیوانگر، ئه‌وه‌ی که‌وا له‌ خوداوه‌ هات، پښتانه‌ی پزگاربوونه‌ که‌وا به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌مانبات. له‌ پښتانه‌ی هیئانی گونا‌هباران بو‌ لای خودا، مه‌سیح بو‌ناو جیهان له‌ دایک بوو و ژیانیکی پیروزی ئه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی، خوینی خوئی پشت وه‌ک ته‌واوترین قوربانی بو‌ گونا‌ه، و پاشان له‌ پړوژی سییه‌م دا هه‌لسایه‌وه له‌ مردن. که‌س ناتوانی بیتته‌ لای خودا جگه‌ به‌پړی ئه‌وه‌ نه‌بیت. باوه‌رت به‌وه‌ هه‌یه‌؟ ئایا ده‌بینی که‌ عیسی‌ مه‌سیح تاکه‌ پښتانه‌ی که‌وا گونا‌هباران ده‌باته‌ حزوری خودا؟ په‌نگه‌ بتوانین به‌ چیروکیکی کورت بو‌تان پوون بکه‌ینه‌وه.

پیاویک له‌ گوندیکی بچوک ده‌ژیا دور له‌ناو دارستان. ئه‌م پیاوه‌ سه‌ر به‌ هوژیک بوو که‌وا جلیان له‌به‌ر نه‌ده‌کرد. ته‌نها شتیکیان وه‌ک پشدین له‌ناوقه‌دیان ده‌به‌ستا. ئه‌م پیاوه‌ پارچه‌ زه‌وییه‌کی هه‌بوو که‌وا زه‌رعاتی لی ده‌کرد، به‌لام که‌سیکی به‌هیزتر له‌و هات و زه‌وییه‌که‌ی لی داگیر کرد و هیچی شوینیکی نه‌ما زه‌رعاتی لی بکات. که‌س یارمه‌تی نه‌دا زه‌وییه‌که‌ی وه‌ربرگیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچی

نه بوو بیان داتی.

پوژنیک ئه و بیره ی بۆ هات بچیته پایتهخت بۆ بینینی سه رۆک، رابه ره ئه و خاکه و داوای لى بکات یارمه تی بدات، له بهر ئه وه ی گوئی لى بوو فه رمانډه وایه که که سیکی دادپه روه ر و به به زه یی بوو. بۆیه هه لسا و پویشت و پویشت تا کو گه یشته شاریکی گه و ره و کوشکی سه رۆکایه تی. چ خانوه کی گه و ره و جوانه ! کاتی گه یشته ده روزه ی کوشکه که، هه وللی دا بپرواته ژوره وه به و پیسی و پووتیه ی، پاسه وانیک پیی ده للی، (تۆ کاکه ! ئه وه به ته مای چی بکه ی؟!) ئه ویش ده للی، (ده مه وئى سه رۆک ببینم.) پاسه وانه که ش پیی ده للی، (وه ی گیان، پیت وایه هه رکه سیک بیه وئى ده توانی بچیته ژوره وه ؟ ته ماشای خۆت بکه ! نازانی تۆ ناتوانی به پووتی و پیسی بچیته ئیره ؟ برۆ لیر ئه گه ر نا ده که مه زیندان !)

بۆیه پیاوه هه ژاره که پووی خۆی وه رگتیا و پویشت، به لām بى ئومید نه بوو. پویشت و له به یانیه وه تا نیوه پۆ پاراپه وه. پاشان هه ندی جل و به رگی هه رزان به های کرپی و خۆی شوش و دووباره چوه کوشکی فه رمانډه وا. کاتی گه یشته ده روزه که، پاسه وانه که پیی ووت، (جلت له به ره، به لām جل ه کانت به که لک ئه وه نایه ن بیه لّم بچیته پیش فه رمانډه وای خاکه که. و ته نانه ت ئه گه ر جل ه کانت باشیش بن، ناتوانی بچیته ژوره وه چونکه ده بیئت ئیزنی تاییه تیت هه بیئت بۆ ئه وه ی بچیته ناو مالى فه رمانډه وا. هه چ مافت نیه بچیته ژوره وه، برۆ !)

له و کاته پیاوه که بى ئومید بوو و وتی، (سوودیکه بوو؟) له پاش ئه و هه موو کیشانه ی به سه رم هات، هیشتا ناتوانم نزیکی فه رمانډه وای خاک ببمه وه ! هه وای نه ما، له قه راغی پښتانه که دانیشته به په ژاره یه کی زوره وه. به لām کاتی ئه م هه موو شته پوویده دا، فه رمانډه وای خاکه که بینى. کوره گه و ره که ی فه رمانډه واکه ش له وئى بوو. فه رمانډه واکه به کوره که ی ووت، (برۆ بزانه ئه و پیاوه چی ده وئى.) کاتی کورپی فه رمانډه واکه چوه لای پیاوه که، له ته نیشتی دانیشته و پیی ووت، (گه و ره م، ده توانم یارمه تیت بده م؟) چی تۆی هیناوه ته ئیره و بۆ ئه وه نده توپه ی؟) پیاوه که ش پیی ووت، (ده مه وئى فه رمانډه وای خاک ببینم، به لām مه حاله. هه موو هه وله کانم بى سوود بوون !)

کوره گه نجه که ش پیی ووت، (من کورپی فه رمانډه وای خاکم، و باوکم منی نارده ئیره بۆ ئه وه ی یارمه تیت بده م. دوام که و.) ئیتر له گه ل پویشته لای ده روزه ی کوشکه که. کاتی گه یشته لای پاسه وانه که ی و پښتانه پښتانه لای پیاوه هه ژاره که گرت و نه یه یشت بچیته ژوره وه، پاسه وانه که ته حیه ی بۆیان وه رگرت به پښتانه زوره وه کاتی به ناو ده روزه که پویشته به ره و گوره پانی کوشکه که. کوره که جلجکی جوانی دا به پیاوه هه ژاره که بیکاته به ری، و پیکه وه چونه ناو کوشکی سه رۆکایه تی. بۆیه پیاوه که توانی بچیته ناو کوشکی سه رۆکایه تی و فه رمانډه وای خاک ببینى، له بهر یارمه تی و ده سه لاتی کورپی فه رمانډه وا.

به و شیوه یه له گه ل ئه و که سانه ی ده یانه وئى بچنه به هه شته وه، کوشکی پاشای پاشایان. خودا فه رمانډه وای گه ردوون بالاده ست و پیرۆزه. ناتوانین بچینه ناو حزووری شکۆداری ئه وه به هه ر چ شیوه یه که بیئت! کرده وه کانی خۆمان هه رگیز ناتوانن بمانبه نه ژوره وه بۆ لای حزووری ئه و. هه موومان وه ک پیاوه هه ژاره که ین که وا هه وللی ده دا بچیته حزووری سه رۆک به کرده وه لاوازه کانی خۆی. نووسراوی پیرۆز ده فه رموئى: **هه موو وه ک شتی گلاومان لى هات هه موو پاستودروستیمان وه ک به رگی پیسی ئافره ت بوو.** (نیشایا ۶۴: ۶) **هه چ شتی گلاو ناچیته ناوی، نه ک ئه وانه ی قیزه وه نن و درۆزنن! (ناشکراکردن ۲۱: ۲۷)** که س ناتوانی بمانباته ئه و شوینه پیرۆزه جگه له و که سه پیرۆزه ی له وئوه هات! ئه و که س پیرۆزه عیسای مه سیحه، کورپی تاهه تای بالاده ستین، به رخی خودا که وا له به هه شته وه هات و مرد وه ک قوریانی بۆ ئه وه ی گونا ه لادبات، له مردن هه لسا یه وه و گه راپه وه به هه شت!

باشه، کى ده توانی بچیته به هه شته وه؟ ته نها ئه و که سانه ی له پښتانه باوه پ به عیسای پزگاری ده ره وه پاککرانه وه و ئه و خوینیه ی پشتمى. ته نها ئه و که سانه ده چنه به هه شت! نووسراوی پیرۆز ئه وه راده گه ینى کاتی ده فه رموئى: **بۆ هه مووان به بی جیاوازییه. له بهر**

ئەوێ هەموو گوناھیان کرد و لەشکۆی خودا کەوتن، بەخۆپرای بەنیعمەتی ئەو بێ تاوان کران، بەو کەپنەوێهە لەعیسای مەسحدا، ئەوێ خودا وەک کەفەرەت پێشکەشی کرد، بەباوەرپێنان بەخوێنی ئەو. (رۆما ۳: ۲۲-۲۵) ئەگەر شایەتی خەڵک وەرەگرین، ئەوا شایەتی خودا گەرەترە، چونکە ئەمەیه شایەتی خودایە سەبارەت بەکۆرەکەى داوێهەتی. ئەوێ باوەر بەکۆرێ خودا بەپێیت ئەم شایەتیە لەخۆیدا هەیه. ئەوێ باوەر بەخودا نەکات خودا بەدرۆزن دادەنێت، چونکە باوەر بەو شایەتیە ناکات کەخودا سەبارەت بەکۆرەکەى داوێهەتی. ئەمەش شایەتیە کەیه: خودا ژيانى تاهەتایى پى داوین و ئەو ژيانەش لەکۆرەکەى داى. ئەوێ کۆرەکەى هەبێت ژيانى هەیه، ئەوێ کۆرێ خودای نەبێت، ژيانى نابێت. ئەمانەم بۆ ئیوه نووسى کەباوەرتان بەناوی کۆرێ خودا هەیه، تاكو بزائن ژيانى تاهەتایتان هەیه. (۱ یۆحەنا ۵: ۹-۱۳)

دەزانى ژيانى تاهەتایت هەیه؟ ئایا دلنیاى کە دەچیتە بەهەشت و دل خۆش دەبیت لە جزورى خودا تاهەتا؟ ئایا باوەرپت بەناوی کۆرێ خودا هیناوه؟ ئایا ناوت نووسراوه لە پەرتوکی ژيانى بەرخەکە؟
نۆر بەوردی بێر بکەوه لەوێ خوێندمانەوه، لەبەر ئەوێ خودا دەیهوێ ناوەرپۆکی ئەمانەت بداتى.

خودا بەرەکەدارت بکات وەک بێر دەکەیتەوه لەم ئایەتە سەرنج پراکێشەى وشەى پیرۆزى: ئەوێ هیچ چاوپێک نەبیبینوه، گوێ نەیبیستوه و بەبیری مرۆفدا نەهاتوه، ئەوێ خودا ئامادەى کردوه بۆ ئەوانەى خۆشیان دەوێت! (۱ کۆرنسۆس ۲: ۹)

گرنگترینی پرسپاره کانی ئەم وانیه:

۱. چۆن ده توانین دلتیا بین که ده چینه به هه شت و ناچینه دۆزه خ؟
۲. له بیرته عیسای مه سیح چی به قوتابیه کانی فەرموو سه بارهت به مالی خودا و ئەو پښتو یه به ره و ئەوی ده پوات؟
۳. ئایا ده بینی که عیسای مه سیح تاکه پښتو یه که گونا هباران ده باته حزووری خودا؟ باوه پت به وه هه یه؟
۴. کی ده توانی بجیته به هه شته وه؟
۵. ده زانی که زیانی تاهه تاییت هه یه؟
۶. ئایا دلتیای که ده جیته به هه شت و دل خۆش ده بیت له حزووری خودا تاهه تا؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وهی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {*The Way of Righteousness* by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره هه هینهر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org